

NR 2

2002

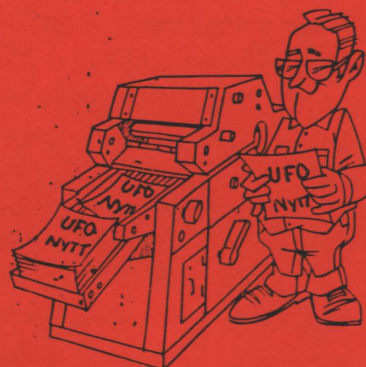
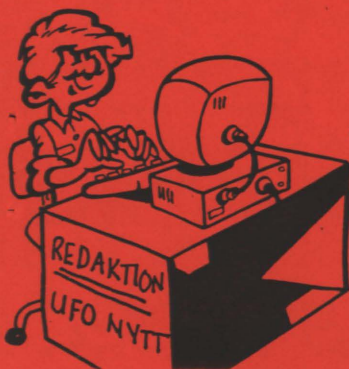
UFO-NYTT

★ ★ VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING ★ ★

STIMMERBOVÄGEN 43 77790 SMEDJEBACKEN

★ ★ TEL 0240 79135 ★ ★

HEMSIDA
<http://come.to/vbufo>

Innehåll:

sid 2-3

" 4-7

" 8-10

" 11

" 12-14

" 15-19

" 20-24

" 25-26

" 27

Förord

Rapporter

Tidig iakttagelse (Mufon)

Arizonaföremål synligt

Rapporter ur Mufon

Ett speciellt minne (B & B Hill)

Kristallskallar (forts)

Atlantis

Ordfläta

DAGEN.

Småleende
tog dagen morgonen
i sina händer
medan den ännu drack
ur daggkåpans djupa skål
Allt medan dagen
växte sig starkare
släppte den sitt grepp
och lät morgonen
vila ut i fjärran
Dagen bredde ut sitt ljus
över morgonhuttiga varelser
och solen stänkte sina strålar
över daggvått gräs
Så med ens var dagen fullbordad
Sakta svalnade den
Övergiven smög den in
i aftonens mjuka famn
och vaggades till ro.

Anna-Lisa.

Vi önskar alla våra läsare :

GRATTIS!!!

Vi har dragit 4 st vinnare till vår giraffletartävling.

Följande vinner varsin Trisslott:

Olof Fredriksson, Hökfallet, 77012 Sunnansjö

Ivar Djus, Bonäs4724, 79295 Mora

Vallentin & Yvonne Johansson, Nyberget37 78393 Stora Skedvi

Veronica Hansson, Flyttjevägen 9 Nyberget 78393 Stora Skedvi

Rätt svar: Giraffen fanns på sidan 22.

FÖRORD.

SKILLNADEN MELLAN EN AMATÖR OCH EN FORSKARE.

Man brukar säga att man är en glad amatör. En person som inte är utbildad av någon högskola, utan är så att säga självlärd. Man har alltså ett stort intresse av ett ämne, och läser allt man kan komma över om detta. Man tar kontakt med flera människor som har samma intresse och då kan man utbyta åsikter m.m. Kanske har man som amatör friheten att vara mera öppen och man tar intryck av olika aspekter. En amatör behöver inte bevisa något, han eller hon kan konstatera att det är så eller så.

En grupp amatörer kan faktiskt åstadkomma väldigt mycket, fast de inte har de ekonomiska möjligheterna som en forskare har. Det har vid ett otal gånger visat sig att amatörer, har lyckats hitta både arkeologiska fynd likväl som himlakroppar, som inte den etablerade forskaren har en aning om.

Som en glad amatör har man heller inte kravet på sig, att man måste visa upp ett resultat. Vidare är man inte skyldig till någon ekonomisk redogörelse, för bidrag ges sällan. Man tar ur egen plänbok när något måste köpas m.m. Som amatör behöver du inte ha någon teori, här kan många samsas. Lite beroende på ämnet, men i stort funkar det. En forskare har lång väg att vandra i sin utbildning. Han eller hon måste ingå i ett team med någon professor som huvudman. Man skall först kanske bli doktorand för att bevisa sin skicklighet i att studera fenomen och kunna sammanställa det vetenskapligt. Här räknas endast resultaten, som ställs upp i staplar och diagram. En forskare arbetar sedan efter en teori, och den håller tills någon slår hål på den. Som forskare är man beroende av pengar och för att få in det, så behövs sponsorer. Dom, i sin tur, kräver resultat. Då har man press på sig hela tiden. En vetenskaps-forskare kan inte gå ut och flumma. Han måste veta vad han ska göra och säga. Han bör hålla sig på mattan.

En duktig forskare får hög status och blir sällan emotsagd. Han eller hon blir ofta tillfrågad om olika saker och deras ord väger tungt. Här har en amatör klart underläge.

Trots olikheterna mellan den etablerade forskaren och den glada amatören, så tror jag, att båda behövs. Bägge brinner för sin sak och båda borde lära sig, att man faktiskt kan uppnå resultat på båda sätten.

Dessa rader kom till efter Dala Radions program om ufo fenomenet. Där fick en forskare frågan som vanligt, vad tror du? Är UFO utomjordingar? Nej, sa forskaren. Han tänkte som en forskare och sa då typiskt, "avståndet" är för stort. Jag blir frustrerad. På 50-60-70-talet då var problemet att inget vatten hade hittats i rymden, och utan vatten inget liv. Hela rymden är full av vatten. Jaha, nu är det avståndet! Men han sa, att universum är förmodligen fullt av liv och snart kan vi få ett tecken på signal från utomjordingar, och det borde vara den största nyheten mänskligheten fått.

Hur är vi? Vi har hela tiden fått backa i våra antaganden. När ska vi lära oss att osvuret är bäst?

För mig personligheten så betyder en forskares uttalanden mycket lite nu för tiden. Jag har förstått att dom egentligen vet väldigt lite om både universum och annat. Så när människor talar om ovanliga himla-fenomen bör vi lyssna.

Vi är människor och allt beräknas efter våra mått. All teknik vi har kanske inte kan avlyssnas av andra. Hur många har bandspelare kvar sedan tidigt 60-tal och kan spela på dom. Vi är få, och om hundra år finns det ingen.

När människor drabbas av olika ufo-fenomen, så menar många forskare att hjärnan spelar dem olika spratt. Det händer inte på riktigt utan endast i deras värld. Kan det vara så att de är dom som är mottagarna av en linje, som används av utomjordingar? Dom behöver inte den materiella tekniken, utan använder sig av helt andra former. Jag säger inte att det är så, men som en glad amatör har jag friheten. Nu vet vi att det finns mycket pengar i detta ämne. Det finns många falska berättelser. Personer, som vill vara i centrum och naturligtvis sjuka personer. Så ämnet är en riktig utmaning.

Gudrun Andersson.

SOMMAR.

Sommar
brunbrända mänskor
på solig strand
Långt borta
från det vinterbleka
Barn som leka
bygga slott i sand.

Sommar
sagoland
Mänskor fria från band
Långt borta
från jäkt och stress
Stora barn i sommardress
gå hand i hand

Sommarland
solvarm sand
hand i hand.

Anna-Lisa.

RAPPORTER.

NAMN: Anonym

DATUM: Hösten 1996

TID: Ca 02.00

PLATS: Ostbo Långshyttan

FÄLTFORSKARE: Bengt Karlsson

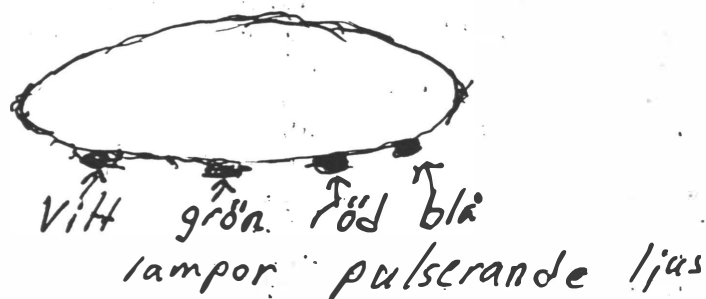
Vittnet berättar:

Jag hade vaknat på natten, klockan var ca. 02.00. Det var på hösten och året var ca. 1996. Jag steg upp och hade en känsla av att jag skulle titta ut genom fönstret. En bit bakom huset fick jag syn på en farkost, som stod stilla över åkrarna. Den liknade två tallrikar, som man vänt mot varandra. Den hade 4 lampor undertill med vitt, grönt, rött och blått ljus, det var inget fast ljus utan tändes med vitt först, när det slocknat tändes det gröna, så slocknade den färgen och då tändes det röda och sist det blåa ljuset. Så fortsatte det hela tiden som jag observerade det. Obs-tiden var ca 10 minuter.

Farkosten backade i sydvästlig riktning, när det kommit en bit bort, fick jag se ytterligare en farkost utan ljus, den var mörk. Det verkade som farkosterna kunde ha en samhörighet med varandra. Men det vet jag inte. Inget ljud kunde höras, jag var aldrig ut.

Det finns en kraftledning där farkosten stod först. Vädret var klart. Avståndet till farkosten från huset var ca 200 meter. Storleken på farkosten var ca 5 meter.

Uppföljning: Ingen äldre rapport. Inget datum.

Kraftledning

NAMN: Lars Forsner.

DATUM: 2001-03-25

TID: 04.25

PLATS: Nyberget

Fältforskare: Bengt Karlsson

Klockan var ca. 4.00, söndagen den 25/3 när katten kom och väckte mig. Jag kunde inte somna om, utan låg och tittade ut på stjärnorna i nordostlig riktning. Plötsligt fick jag se en stjärna som tändes och blev avlång, den försvann västerut. Det hela syntes i 4 sek. Efter 10 minuter upptäckte jag en stjärna till, som tändes lite mera västerut, den försvann efter 5 sek. Avståndet och höjden är svårt att uppskatta. Det var vindstilla och ca -14 grader.

Uppföljning: Ingen.

NAMN: Anonym

DATUM: 1989. Oktober.

TID: 22.00-23.00

PLATS: Husby

FÄLTFORSKARE: Bengt Karlsson.

Vittnet berättar:

Vi var 2 personer, som kom åkande i vår bil i Husby mot Hedemora. När vi svängde av mot stora vägen fick vi se ett klotformat föremål. Ljuset var gul-vitt. Föremålet var mycket större än en stjärna. Det var på hösten i oktober 1989. Det fanns ett flertal vittnen till samma fenomen. Tiden var mellan 22.00-23.00. Föremålet var mot Fäggeby hållet, avståndet var ganska långt. Vi stannade och tittade på det i ca 15 minuter. Sedan försvann det. Föremålet rörde sig sakta, vi vevade ner sidofönstret men vi kunde inte höra något ljud. Vädret var klart.

Uppföljning: Ingen.

NAMN: Christer Svensson.

DATUM: Vintern 1978.

TID: Ca. 22.00-23.00

PLATS: Särna

FÄLTFORSKARE: Bengt Karlsson

Christer berättar:

Vintern -78 var jag hos mina släktningar i Särna. Min moster har en stuga, ca 2 mil utanför byn, där finns inget annat än skogar och myrar. Vi var på väg hem på kvällen, mellan 22.00-23.00. Det var mycket kallt och stjärnklart. När vi kom åkande över en myr fick jag se ett konstigt ljussken över en bergskam, ca 500-1 km bort. Det såg ut ungefär som en stor buss med många små fönster på, som var upplysta. Den stod alldeles stilla över höjden ganska länge, ca 20-30 sek. Sedan accelerade den otroligt fort och försvann över skogen. Ljusskenet var gul-vitt, styrkan var som stjärnljus. Den var ganska tydlig i konturerna och ändrade inte form som jag såg det. Där ute i obygden finns det inget som kan förklara vad jag såg. Inga flygstreck eller hus, inga strålkastare. Endast skog.

Uppföljning: Ingen. Intressant rapport.

NAMN: Ulla Karlsson

DATUM: 2002 03 12

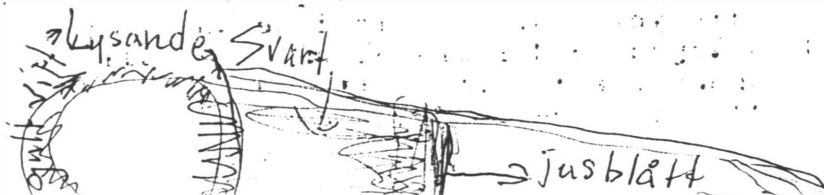
TID: 21.30-22.00

PLATS: Grängesberg

FÄLTFORSKARE: Gudrun Andersson.

Ulla säger:

Hon kom hem från en konsert med Tomas Deleva. Hon körde fast i snön och höll på att skotta loss bilen, när hon hörde ett tjutande, sprakande och knastrande ljud. Ulla tittar mot höger, varifrån det hördes, hon ser ingenting. Då hör hon ljudet ovanför sig och tittar upp. Ser då ett föremål som är en rund kula, en cylinderformad kropp. Runt kulan sprakar och knastrar det. Det har färgerna gul-vitt och rött som blinkar eller flamlar. Bakom kroppen syns en gråvit svans.

setts på ett stort område, det stod även i tidningarna dagen efter händelsen.

NAMN: Anonym

DATUM: 1945-1950

TID: Sommaren

PLATS: Vikarbyn

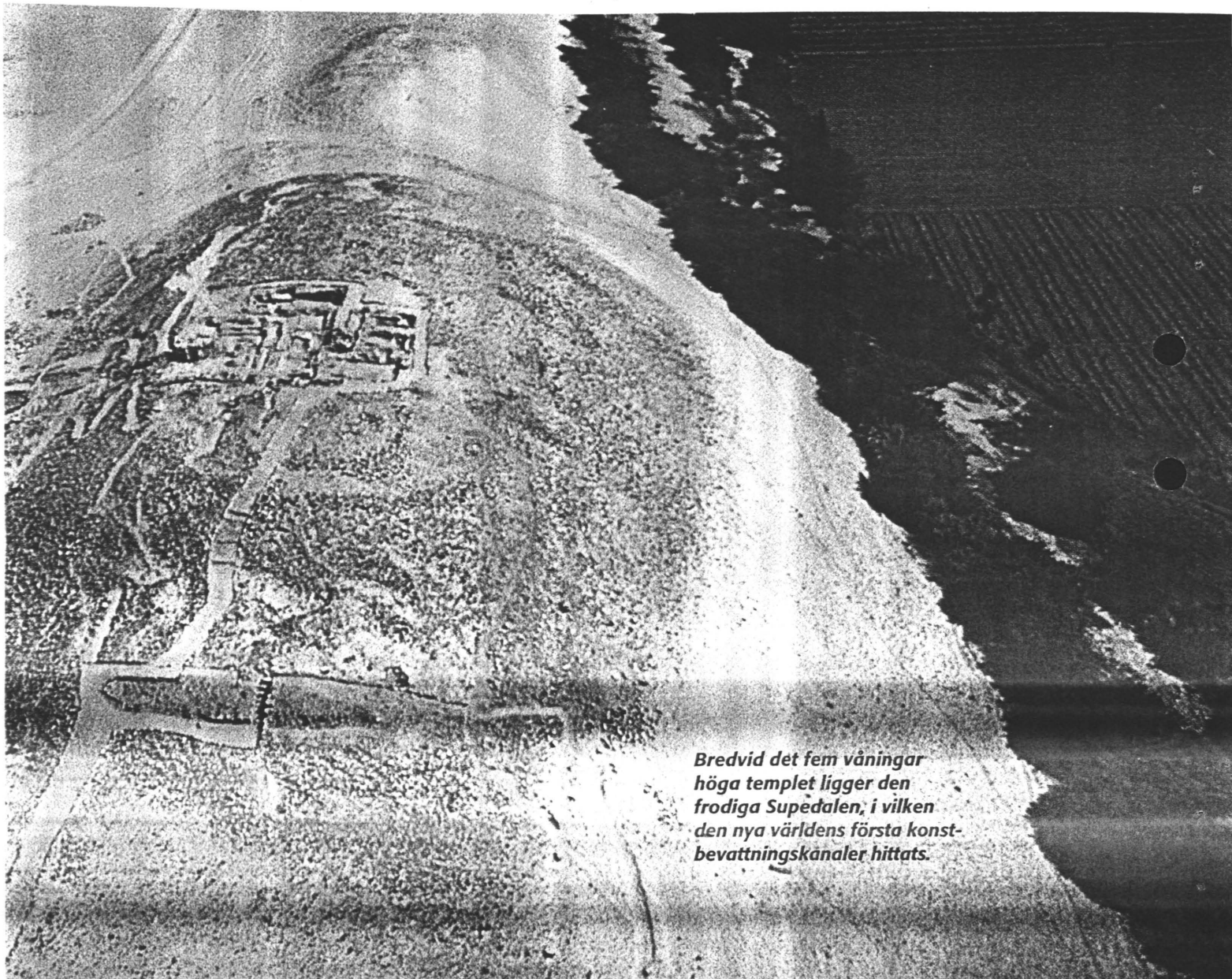
FÄLTFORSKARE: Bengt Karlsson

Vittnet berättar:

Vi var 2 grabbar som en förmiddag sparkade boll. Då fick vi se ett brunt föremål med svajande rörelse, det var även ljudlöst. Höjden ca 500 meter. Föremålet uppfattades som sexkantigt. Vi såg fenomenet i ca 10 sek. innan det försvann bakom ett berg. Storleken på fenomenet var som ett flygplan på längre avstånd. Hastigheten var långsam.

Uppföljning: Ingen. Mycket intressant rapport. Synd att inte rätt år och datum går att fastställa.

Bredvid det fem våningar höga templet ligger den frodiga Supedalén, i vilken den nya världens första konstbevattningskanaler hittats.

TIDIG IAKTTAGELSE AV BUMERANG FORMAT FÖREMÅL KÄND.

Av Walter H. Andrus Jr.

Tidigare MUFON Internationell direktör.

Denna betydelsefulla iakttagelse-rapport går tillbaka till den 8 april 1969, upphovsmannen till grundaren av MUTUAL UFO-Network, den 31 maj 1969, och visades inte i MUFON arkivet detta år. Upphovsmannen, tillsammans med andra MUFON medlemmar, var en del av den dåvarande Tri-State UFO-studiegruppen; filial till Aerial Phenomena forsknings organisation (APRO) i Tuscon, AZ.

De 3 kända vittnena var min fru, Genevieve (Jeanne) P. Andrus; min svärdotter Mary Lynn Andrus (Mrs Donald L.); och min frus bästa vän, Mrs. Lawrence (Betty) Smith.

De hade just gått ut genom dörren från vårt nya hem på 40 Christopher Court, Quincy, IL, när ett okänt föremål visade sig. Efter en hel dags shoppande i Springfield, förberedde min fru och svärdotter sig för att skjutsa Betty Smith till hennes hem på 1620 Vermont Street.

Denna rapport är enligt vår grundade mening betydelsefull, därför att det markerar en av de första rapporterna om ett bumerang-format föremål, detta var inte publicerat eller rapporterat förrän 1983 utmed Hudson floden, i New York, grevskapen av Westchester och Putman samt Connecticut grevskapet av Fairfield. 1983-iakttagelsen var beskriven i boken "Nighth Siege" (Nattbelägring): "The Hudson Valley UFO sightings" (Hudson dalgångens UFO iakttagelser), (Ballentine Books 1987) av Bob Pratt, Dr J. Allen Hynek och Philip J. Imbrogno.

Ingen av damerna kommer ihåg den exakta tidpunkten av iakttagelsen, men solen hade allaredan gått ner och västra himlen var svagt upplyst (skymning). Som de gick trappan ut på en smal förstukvist, som vette mot väster, blev de genast attraherade av ett långt bumerang-format föremål med många olikfärgade ljus (rött-grönt, blått, orange, vitt) längs efter från spets till spets.

Där fanns det alltför många ljus att räkna under några få minuter av observationen. När föremålet först sågs flög det mycket lågt, från väst till öst över Mr. och Mrs. Don Stricklands residens (bostad), som bodde direkt tvärsöver gatan från vårt hem.

Föremålet kunde ha varit omkr. ett kvarter västerut över 30th gatan, som låg parallellt med Christopher Court när den först siktades. (Kraftledningen längs 30th gatan var 30 feet lång.)

Föremålet var längs yttertaget av Strickland residenset (60 ft) då det sakta passerade deras hem. Min fru sa, att farkosten flög med en böljande rörelse upp och ner, och att de färgade ljusen växelvis lyste till och sedan slocknade då det korsade gatan.

Under tiden damerna hade gått de 3 trappstegen till vår framsida och sedan ner ytterligare 6 steg till körbanan, där vår 1969 årsmodell Ford automobile var parkerad, hade farkosten flugit fram över Stricklands hem, tvärsöver gatan, direkt över vårt hem. Det flög så lågt, att det försvann ur deras åsyn över vår taklinje. (Vårt hem var 2 våningar högt med utsikt från garageplan, som är byggt under sovrumsdelen av vårt hem.

Den totala observations tiden var ca. 3 min. Ingen av de 3 vittnena kunde komma ihåg om bumerangen var längre, eller kortare än vårt hus, sedan var de så fascinerade av de varierande färgade ljusen. De hörde inget ljud när föremålet flög över deras huvuden.

När jag återvände från min affärsresa till Motorola i Franklin Park, IL, några dagar senare, berättade min fru deras upplevelse för mig. Då det bumerang-formade föremålet inte var en del av UFO-resplanen, 1969, var jag förbluffad efter att ha hört denna rapport av de 3 vuxna vittnena. När jag försökte analysera de blinkande ljusen efter deras beskrivningar, för att kunna få en förklaring varför farkosten verkade, att röra sig i vågor (upp och ner), kom jag till följande slutsats: Att det troligen hade 2 rader av färgade ljus längs farkosten, vilka växelvis blinkade på och av - den övre raden och den undre raden - gav illusionen att flygnivån var lätt upp och ner. Jag kan endast redogöra för beskrivningen jag fått av vittnena, då jag personligen inte var delaktig till denna iakttagelse.

Ingen mera i Quincy rapporterade något om observationen till mig, vi var inte så väl kända i samhället, även om jag haft ett antal UFO-samtal med kommunala organisationer.

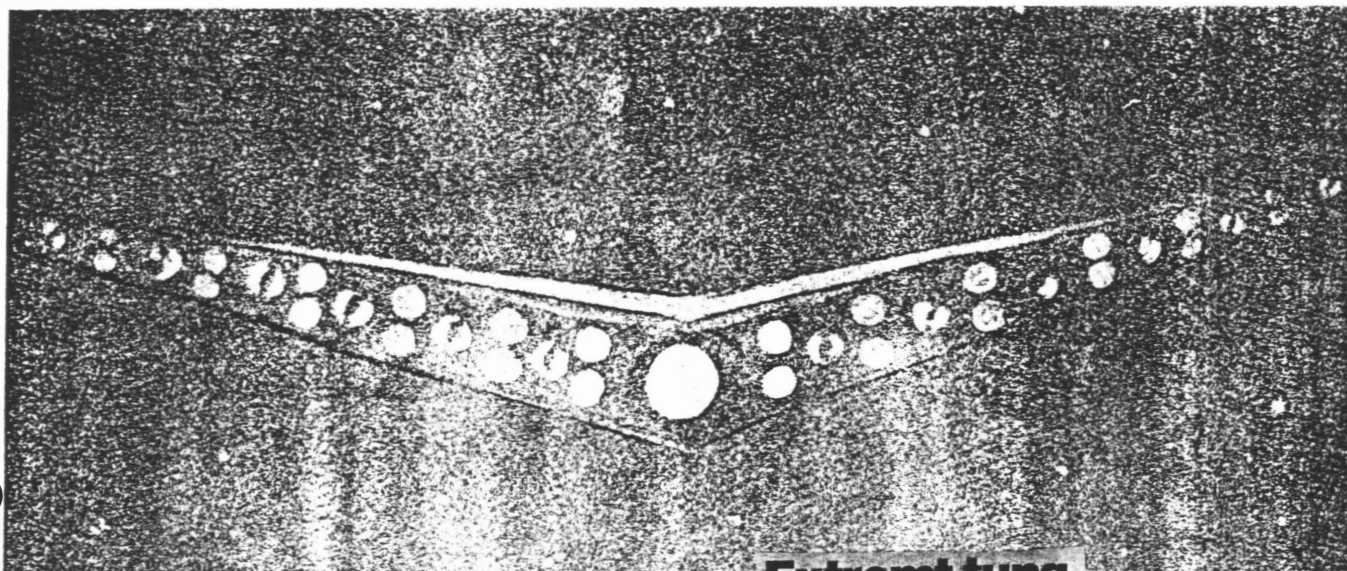
Föremålet flög rakt österut när det passerade vårt hus, vilket skulle ha fört det över stads-flygfältet (Baldin Field) om det hade fortsatt rakt österut ytterligare 10 miles. (Det var inte rapporterat över flygfältet av någon på F.A.A. kontoret eller på väder ämbetsverket).

Philip I. Imbrogny, en uppreklamerad talare på MUFON 1984 UFO Symposium i San Antonio, TX, presenterade en tidning betitlad "The Boomerang Mystery". När han visade en färgteckning av en bumerang-formad farkost på en filmduk, sa min fru "Jeanne", som satt bredvid Dennis Stacy, förre chefredaktören för MUFON UFO Journal, till honom, "Det är exakt vad jag såg."

Tidigare hade hon svårigheter att klargöra några detaljer, då hon berättade det för mig. Då Jeanne inte var någon konstnär var hennes teckning tämligen enkel, men något så när bumerang-formad när man betraktade den.

Ur MUTUAL UFO NETWORK

UFO JOURNAL. Febr. 2002.

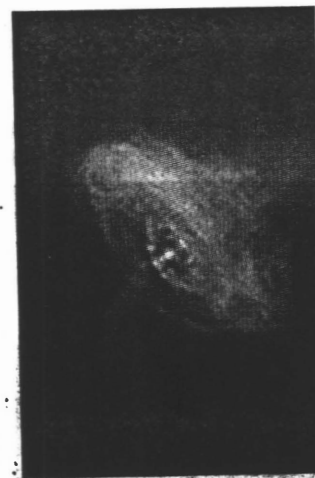
Extremt tung materia har upptäckts

Astronomer har funnit en helt ny typ av materia i rymden. Den tros bestå av fria kvarkar, de oerhört små byggstenarna i våra atomer.

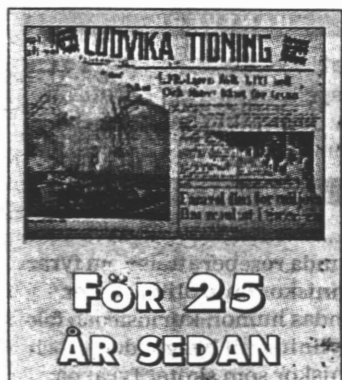
Normalt sitter kvarkarna ihop tre och tre och bygger upp protoner och neutroner i atomkärnan.

I slocknade stjärnor kan det finnas fria kvarkar, som då utgör ett ovanligt materialtillstånd. Två sådana kvarkstjärnor har observerats med rymdobservatoriet Chandra.

Massan är extremt hög – en tsked skulle väga miljarder ton. Om det verkligen handlar om kvarkmateria så är den nästan lika tung som svarta hål.

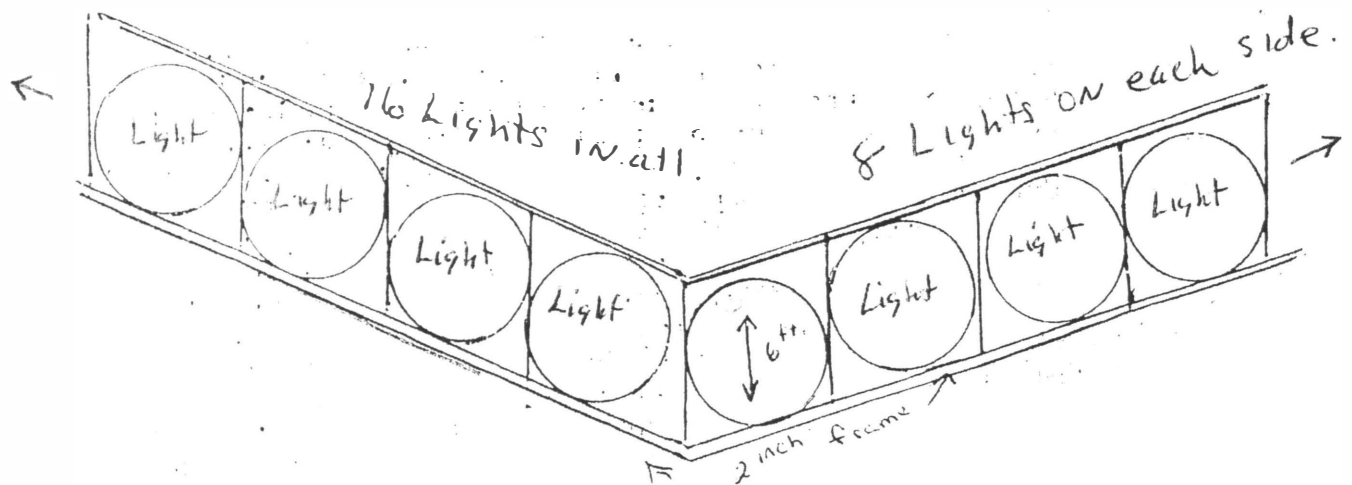

Den nya kvarkmaterian kan finnas i neutronstjärnor, som här i krabbnubulosan.

Mystiska föremål

Det är egendomliga saker som flyger i luften i Grangårde. Observationer av främmande flygande föremål har gjorts av såväl Juan Manzanares från Ludvika som Anita Zäther och hennes 4-åriga dotter Johanna vid Ilvberget.

ARIZONAFÖREMÅL SYNLIGT FÖR VITTNEN

De huvudsakliga vittnet Leonard uppger, att han den 29 maj 2001, cirka 20,20 på kvällen åkte söderut mot Casa Grande Az, just bortom vägbron på 1-8. Just då han var redo att svänga österut vid Hanna Road, insåg han plötsligt, säger han, att det blivit mörkare än det varit minuterna innan. Det var halvmåne och han beskrev sikten som ganska bra.

När han förberedde att svänga fick han se 2 ljus, vilket han sa vara omkring 6-10 feet i diameter vilka rörde sig på en höjd av 50 feet i luften ovanför honom och på högra sidan. Dessa båda ljus gav sig av, men följdes av 2 andra långsides med de två första. Dessa försvinner också bort och följdes av ytterligare 4 roterande ljus längs med de 2 senaste. Dessa 4, som visade sig ha blivit placerade på nordöstra sidan om föremålet, försvann sen bort, enligt vittnet.

Åtta ljus på sydöstra sidan om föremålet kom samtidigt, även dessa försvann bort.

Så mönstret var 2,2,4, tillsammans åtta ljus.

Chavez sa att detta inte var ljusstrålar eller strålkastare, utan var ett dämpat ljus, sådant som kunde komma genom dunkelt glas. Ljuset var ändå glänsande, vittnen hade ändå möjligheter att se bra detaljer indelade i fält som dessa ljus var satta i.

Chavez sa att föremålen var stora och mattbelysta i färger, men inga markeringar syntes. Det svävade på platsen och det hördes inget ljud.

Han berättar att han inte varit medveten först att ljusen syntes, utan förnimmelsen att någonting skymde det normala ljuset från skyn.

Chavez körde snabbt iväg till sitt hem och hämtade upp sina brorssöner, 23 och 20 år gamla så att också de skulle kunna vittna om föremålet.

När de kom tillbaka till platsen hade föremålet lämnat området.

Men några minuter senare upptäckte de samma ljusmönster en mile eller så söderut. De fortsatte att åka söder ut på Chu Chiu Road, jagande föremålet för att komma nog nära för att se detaljerna runt ljusen då de upprepade sitt mönster.

Sedan svängde föremålet mot en bergskedja i söder och försvann.

Chavez beskrevs av sin brorson, Terry Day, som en skeptiker tidigare till detta sammanträffande och Day försäkrar forskaren Ken Kerber, att ingen av dem hade varit påverkade av alkohol eller använt droger. Kerber rapporterade att vittnena är "av sunda sinnen" och ärliga i sina hågkomster utan överdrifter.

LYSANDE BLÅ FYRKANT I NEW YORK.

LAFAYETTE - Den 1 oktober 2001, växlade, enligt rapporten, ett lågt flygande föremål från en lysande blå fyrkant till ett rött rombformat föremål. Vittnet rapporterar; Jag var på resa västerut på huvudväg 20 mellan Pompey och Lafayette, tillsammans med mina 2 barn, 13 och 11 år gamla. 5 meter framför oss syntes 4 lysande blå ljus i rörelse över oss. Dessa var i form av en fyrkant.

"Jag stannade bilen och öppnade fönstret, det hördes ett mycket kraftigt ljud. Då växlade alla ljus till rött, och blev rombformat. Föremålet rörde sig med hög hastighet, ljudet hade tystnat. Det var absolut tyst, och föremålet försvann ur synhåll.

Tack till Peter Davenport.

ROMB-FORM I MISSOURI.

ASHGROVE - Den 4 okt. 2001, klockan 8.03 på kvällen, såg 3 vittnen ett tefats-format föremål flyga över dem. De rapporterade; att det hade vita stillastående ljus på undersidan och på vardera sidan, och med ett blinkande vitt ljus på ovansidan. Ljuset på vänster sida var mattare än de övriga och ibland försvann det, för att sedan komma tillbaka. Inte blinkande; bara försvinner bort, och är sedan tillbaka om några få minuter. Detta gjordes 4 gånger. Det var i stillastående position omkring 7 minuter, sedan sakta "svävande" mot söder. Det rörde sig sakta upp och ner, och lika sakta från sida till sida, där hördes inga ljud, förutom från planen som passerade nära intill för landning på Springfields flygplats.

Vittnena konstaterade; "Detta föremål syntes omkring 9 miles öster om oss, över Springfield Bransons flygplats. En 727 landade medan detta föremål fortfarande befann sig över våra huvuden. Föremålet var 5 gånger bredare, och mycket längre än 727:an. I tillägg, detta var inte något slags luftskepp eller ballong. Föremålet stannade inom synhåll omkring 14 minuter, och sedan försvann det. Inga rörelser, inte någonting; bara borta.

Tack till Peter Davenport, som tillkännager att denna händelse är under utredning av Missouri Undersöknings Grupp.

PYRAMIDFORMAT FÖREMÅL RAPPORTERAT I CHILE.

BEACH OF CAVANCHA - Den 5 okt. 2001, sågs ett pyramidformat föremål i norra Chilean City av Iquique. Vittnena var en taxichaufför och 2 av hans passagerare. De påstår att UFO:t var 300 yards långt och formad likt en pyramid. Carlos var ute på körning omkring 7.45 på kvällen, när några ljus sågs komma från södra delen av stranden.

Först liknade det ett flygplan, men då det kom närmare och närmare var det .1 km. från huvudvägen. Som Carlos passerade en kurva kunde han se föremålet från en annan synvinkel, och noterade då, att föremålet var runt med röda, gula och gröna blinkande ljus, såväl som ett vitt ljus på ovansidan. Det liknade nästan en jättesmygbombare. Hur som helst, var detta föremål omkring 300 yards på längden.

Då det kom närmare, ökade Carlos hastigheten. Plötsligt kom ett mycket klart glänsande ljus ut från nedre delen av föremålet, som lyste upp hela stranden. "Det var skrämmande; ljuset var så kraftigt, att vi kunde se vågorna på havet", sa han. "Då jag vände mig om och tittade på mina passagerare fann jag dem förstummade. Vi var alla förvånade och häpnade". Taxiföraren påstod att iakttagelsen varade omkring 20 min.

Tack till Jaime Ferrer, Calama UFO Center.

Översatt av Mario Andrade.

Ur UFO Journal, nov. 2001.

DISKUSLIKNANDE FÖREMÅL I NEBRASKA.

FREDERICTON - Det huvudsakliga vittnet rapporterar: Min pojkvän och jag var gående på väg hem efter att ha sett en filmföreställning, det var omkring midnatt den 28 sept. 2001. Vi hade stannat för att titta på "Karlavagnen" i skyn när han sa; Såg du stjärnfallet? Jag var besviken att jag missat det, och sen sa han; "Vad är detta! Titta!!"

Jag tittade upp dit han pekade, och det var uppenbart någonting format liksom en trissa eller tefat. Vi såg linjerna perfekt, det hade en serie om 6 eller 7 röda ljus. Föremålet flög sakta över himlen, men vi sprang för att kunna hålla ögonen på det, så vi inte skulle förlora det ur sikte bakom några träd.

"Det var inga moln förutom några få synliga för ögat, men det var inga runt föremålet. Vi kunde inte höra något ljud som påminde om ett flygplan, och det rörde sig alltför fulländat för att vara ett flygplan, vi såg det närapå i en minut, och sen bara föesvann det. Det var så vackert!"

Tack till Peter Davenport. Ur UFO Journal nov.2001.

KENTUCKY UFO LANDNING RAPPORTERAT.

FORT KNOX - Söndagen den 7 okt.2001, ringde Peter Davenport och informerade mig om, att han just erhållit en UFO rapport från vittnen, som försäkrade att de bevittnat en UFO-landning i närheten. Vittnena sa senare, att de sett farkosten ge sig iväg. De besökte området och rapporterade funna bevis av landning: brända märken och spår på marken.

Havet hotar hela världen

Världens floddeltan krymper

Många floddeltan är utmärkta naturhamnar, och därför har människan bebyggd sig där. Detta är

Ett speciellt minne om Betty och Barney Hill.

BRORSDOTTER PÅMINNER SIG EN EPISOD.

Angående författaren.

Kathleen är inte bara Bettys brorsdotter, hon är också ledare av Fältforskar utbildningen för MUFON.

Av Kathleen Marden.

Jag var 13 år gammal, 20 sept. 1961, och hade just börjat mitt akademiska år på D.J. Bakie School i Kingston, New Hampshire. Tillbaka hem på mina farföräldrars lilla hönsavelsgård och mjölkbo-skapsfarm fanns en känsla av ond aning (förebud). Orkanen Ester hade börjat att virvla upp sin väg på östra havsstranden och om hennes intensitet fortsätter är vi på gränsen för en direkt träff.

Men Ester skulle visa sig vara lite mera än en bråkstake, efterlämnade grenar, löv pinnar och barr på marken som sköljdes bort av orkanens regn när vattnet sedan sjunkit undan.

Min mor, en heltidsarbetande hemmafru, stod i köket vid sitt strykbräde på sin fridag med en halv korg med skrynkliga tvättkläder när jag kom hem från skolan. Jag satt vid köksbordet och fyllde henne med händelser om min skoldag.

Plötsligt avbröt en telefonsignal stämningen i samma ögonblick. Min mor tog upp telefonluren och började tala, medan jag satt och lyssnade till i mitt tycke en ensidig konversation. Gripen av en känsla av brådska hängde hon upp telefonluren, och ringde omedelbart upp vår granne, Irma, i ett försök att få tala med Irmas man som var fysiker.

Sedan ringde hon till tant Betty, hennes äldsta syster, och sade till henne att ta en kompass och gå utomhus och kontrollera bilens radioaktivitet. Slutligen, hade jag min mors uppmärksamhet och med en djup känsla av nyfikenhet lyssnade jag medan hon berättade om min tant och farbrors UFO observation och tutande ljud på deras 1957 års Chevrolets Bel Aire bagageutrymme.

Jag hade lärt tidigare år i vetenskaplig klass, att jorden var enda planeten med en naturlig miljö, kapabel att upprätthålla liv, men jag undrade, hur kunde det vara så? Det var omöjligt. Men min mor framförde snabbt sin egen synpunkt om observationen. Med chock och förundran lyssnade jag medan hon beskrev sin egen UFO observation.

Hon och min tant Norma var åkande söderut på väg 125 i södra Kingston när de bevittnade ett jättelikt glödande föremål sväva över ett fält angränsande till körbanan. Det var stillastående och verkade att utskjuta mindre föremål. Hon stannade bilen och sprang till ett närliggande hus, och några minuter senare såg hon och flera grannar till sin häpnad de små föremålen förena sig med det större föremålet, som höjde sig och försvann.

Min morfar hade väckt min nyfikenhet om världsrymden, beroende av hans intresse för Amerika och Sovjets satellit program.

Flera minuter efter Bettys första telefonsamtal, ringde vår telefon igen. Vid den tiden anlände min fars bästa vän på sin dagliga eftermiddags visit. Buz arbetade som maskinist under dagarna och hade också en tjänst som chef för polisen, i en liten närbelägen by till Newton.

Medan Betty talade, återutsände min mor skyndsamt hennes budskap till oss. Hon sa, att när Betty utomhus noggrant undersökt sin bil, fann hon flera mindre cirklar på bagageutrymmets lucka, där hon och Barney hade hört det tutande ljudet tidigare på kvällen.

Betty hade grundligt försökt att med kompassen placerad över huven, på dörrarna, taket, hjulen och på baksidan av bilen göra en undersökning, det hade skiftat på flera områden av bilen, särskilt över huven, men den började oförklarligt snurra runt i cirklar över fläckarna på bagageluckan.

Hon undrade om hon skulle eller inte skulle rapportera detta till myndigheterna, och om de ville ha det, så hon berättade det för Buz. Han rådde henne att göra en formell rapport till Pease Air Force Base. Min mor sa till henne, att vi skulle göra ett besök hos henne så snart som möjligt.

VÅRT BESÖK,

En atmosfär av upphetsning fyllde mitt hem denna kväll. Mina föräldrar gjorde upp planer att köra till Portsmouth så snart som orkanen Esters vindar och regn hade avtagit. Skolan var stängd och pappa gav sitt samtycke att avkorta sin arbetsdag för att köra oss 20 miles ungefär, från Kingston till Portsmouth.

Slutligen anlände vi till Portsmouth, och Betty hälsade oss välkomna vid dörren. Med upphetsad förväntan emotsåg vi att få lyssna till en full redovisning om Betty och Barneys UFO observation.

Vi var besvikna att höra att Barney inte var sitt vanliga bullersamma jag, och att vi måste lämna honom ensam. Jag erinrar mig vagt, att han kan ha varit väntande ett viktigt telefonsamtal. Barney var en stereotyp av varje barns favorit farbror, och vi såg alltid fram emot en angenäm visit med honom.

Genom hans påverkan med oss, visste vi säkert att vi var högt skattade familjemedlemmar. Han var intresserad av vår skola och hems aktiviteter, spelade schack och kontrollerade oss, hjälpte oss att lära social etikett och anständigt uppförande. Han uppmuntrade oss att göra bra i skolan, och att ta del i skolans ledning och sport; och han skämtade med oss och narrade oss att skratta.

Idag skulle vi behärska och underhålla oss själva och lämna Barney i stilla tyst förväntan. Min far förenade sig med Barney för en stilla konversation i vardagsrummet, medan Betty, med kompass i hand, vägledde oss till gatan där hennes blå och vita Chevy Aire var parkerad. Min mor, broder Glenn och jag kisade nyfiket på flera höga blanka, halvdollar stora cirklar, under det att vi böjde oss och lyfte upp min yngste bror, Tommy, högt nog för att kunna se.

Betty demonstrerade bilens inverkan på kompassen, började på huven och löpte över till sidan, bakåt och på bagageluckan. Vi tittade fascinerade då nålen snurrade vilt över fläckarna, men inte på sidorna. Min mor sa till Glenn och mig själv att det var gagnlöst att försöka gnugga bort fläckarna, och att vara försiktiga och inte röra dem för säkerhets skull.

Min mor, som är försiktig att inte förhastat sig till en felaktig slutsats, antyder att kanske någonting på insidan av bagageluckan kunde ha någon effekt på kompassen. Betty öppnade den och vi tittade på påsen med gödningsmedel som hon hade köpt, men inte avlägsnat. Jag minns inte hur nålen reagerade när hon placerade den över påsen.

Min mor blev återigen misstänksam om vårt möjliga utsättande för radioaktivt material, så vi skyndade snabbt tillbaka in i huset. Vi tog plats i det stora vardagsrummet på motsatta sidan från min far och Barney. Betty berättade detaljerna om sin observation, medan vi uppmärksamt lyssnade, ställde frågor för att tillfredsställa vår nyfikenhet.

Detta var en dag som oåterkalleligen skulle ändra bana och fokus i mitt liv.

Före denna dag, levde jag med uppfattningen att ingenting kunde bryta min känsla av trygghet och säkerhet. New Hampshire var relativt fritt från brottslighet. Vi lämnade våra dörrar olåsta, gick på gatorna nattetid, och hade inte behövt anlita säkerhetspersonal. Mina föräldrar förutsatte en positiv och trygg hem miljö, och befriad från oron om krig, fara och orättvisa.

Plötsligt splittrades dessa känslor av säkerhet när jag lärdes, att främmande varelser för närvarande lurade i mörkret, överfall på godtrogen bilist.

Nattimmarna betydde nu fara, och jag närmade dem med stor fruktan och förvirring. En ny sovrumms kontroll blir en nattlig rutin. Före tillbakadragen, med ett snabbt bultande hjärta och ett blossande ansikte, kontrollerade jag skyggt min toalätt och under min säng. Dockorna, som jag lagt undan till förvaring fann snart sin väg till min säng, och tjänstgjorde som en sorts säkerhet medan jag sov. Skrämmande också att gå från min ljusströmbrytare till min säng, jag rusade i halvmörkret med hjälp av nattljuset, kastade mig i sängen, täckte min kropp med filten, huvud och allt.

Där kunde jag avskilja mig själv från verkligheten om vad som hänt min tant och farbror. Betty mindes klart ett nära möte, ett rytmiskt mönster av tutande ljud, ett stort glödande föremål på marken, och en vägspärr. Barney berättade för min far en likadan överensstämmande historia.

Deras klockor oersättligt skadade, Barneys skor svårt slitna, hans kikares läderrem var avsliten, Bettys nya klänning var uppriven och täckt med en skär puder substans, och det fanns främmande fläckar på bakluckan av deras bil. De känner sig nersmittade och Barneys rygg var skadad. Tydligt, där fanns ingen orsak att fråga om värdet av deras redogörelser. De var tydliga och klara.

INTRÅNG:

Mitt nästa klara minne om utvecklingen av dessa händelser inom, jag skulle säga, en månads tid. En fläkt av förföljelsemani spreds i atmosfären i min familjs hem som min oerhört chockade tant och farbror återkallar sitt mest färskaste intrång. Medan de tillbringat föregående dag undersökande sin Canada färdväg genom Vita bergen, hade någon brutit sig in i deras hem. De var chockade över att finna en förtorkad hög av löv på matsalsbordet.

Vid en nära granskning upptäckte de Bettys blå örhängen, hon hade dem på sig den 19 sept., och saknat dem sedan dess.

Min far lät förstå att de borde installera säkerhetslås på sina fram och bakdörrar, och de diskuterade proceduren för utförandet av detta.

Säkerhetslåsen var snart installerade, men det hindrade inte inkräktare från att komma in i Hills hem.

Över flera nästkommande års underligheter och ofredande spratt, var sysselsättningen emot dem - deras miljö påverkade deras innersta känslors bakgrund, och en upp och nervänd skål med snuskig glass var lämnad på deras frukost-bar.

Kort efter Barneys död, stals en skatteinformation, som Betty hade sammanställt för sin revisor. Flera veckor senare, när Betty återvände hem från arbetet återfanns den utspridd i en lång bana av skräp överallt i sin våning.

Jag, en college studerande en gång, bodde i bottenplanen under hennes våning. Min uppmärksamhet hade blivit dragen från mina studier av fotsteg i Bettys våning, men jag antog att hon hade en ledig stund från sitt arbete. När hon senare anlände hem från arbetet, tog jag två trappsteg i taget för att hälsa välkommen hem till henne, som jag alltid gjorde. Vi var båda chockade och bestörta över att finna dessa nya bevis av trakasserier.

Så jag erinrade denna händelsemärkta tids slut, som gjord av någons personliga krig mot Hills. Trakasserierna upphörde och livet i Bettys hus återgick till det normala. Min olycksdrabbade tant lägger detta liv bakom sig, och med stor känsla av beslutsamhet och aggressivitet försvarar hon vad hon visste var sanningen.

Men avslöjandet fortsätter att sprida felaktiga upplysningar, som förvränger allmänhetens syn på en sann historia. Senare, kunde skribenter och TV producenter använda detta felaktiga påstående när de presenterade Betty och Barney Hills historia. Sanningen förbleknade från allmänhetens minnen, och ersattes av en ytlig föreställning formad, att kasta tvivel på verkligheten om UFO upplevelsen i sig självt.

Jag tillsammans med flera UFO-forskare, skrev ståndaktigt till TV-stationer och nyhetstidningar, poängterade tydligt ut deras misstag, och hänvisade dem till den exakta informationskällan. Emellertid, en dementi blev aldrig tryckt, och inte en enda gång har jag mottagit ett enda svar.

Nu 40 år sedan min tant och farbrors upplevelse, är det hög tid för sanningen att återställas.

Ur MUFON UFO Journal. Sept. 2001.

Faktum är att detta är en ren gissning, för man känner nästan inte till någonting om skallens bakgrund. Museet köpte den från Tiffany's, New York-juveleraren för £120 år 1898. Ingen på museum of Mankind vet var Tiffany fick tag på den fast det sägs att den kan ha hört till ett byta, som en mystisk soldat kom över i Mexiko under 1800-talet.

Den andra skallen tillhör en kvinna, Anna Mitchell-Hedges och historien om hur hon fick tag på den är både sällsam och otrolig. Annas far hette F A (Mike) Mitchell-Hedges och var en brittisk äventyrare, som strövade omkring i Nord- och Sydamerika i början av detta sekel, hasardspelare, cowboy som kämpade mot Pancho Villa under den mexikanska revolutionen. På en av sina resor träffade Mitchell-Hedges en grupp män på ett hotell i Port Colborne Ontario. De hade en liten föräldralös flicka med sig, som hette Anna le Guillon och som han adopterade och gav sitt namn.

Det var Anna som upptäckte kristallskallen. År 1927 grävde Mitchell-Hedges i den storslagna Maya-staden Lubaantum i Brittiska Honduras. Mitchell-Hedges hade upptäckt staden några år tidigare när han letade efter det förlorade Atlantis, som han trodde låg i närheten. På sin sjuttonårsdag fick Anna syn på något som låg i ett altare; det var den översta biten av kristallskallen. Tre månader senare hittade hon den undre delen av käken någon meter längre bort. Enligt miss Mitchell-Hedges utsago gav hennes pappa skallen till de Maya-indianer som bodde i trakten. "De bad till den", sa hon "och de berättade för far att den var deras gud över läkekonsten eller döden."

När Mitchell-Hedges expedition lämnade den forntida staden senare under 1927 "gav Maya-indianerna min far skallen tillbaka som en avskedsgåva för att han hade varit så snäll mot dem och gett dem medicin och kläder.

Nästan från allra första början har kristallskallen varit ett tvistefrö. Det är inte bara dess ursprung som är höljt i dunkel utan även de exakta omständigheterna kring upptäckten är ovissa, för även om man vet att Anna Mitchell-Hedges hittade den under ett altare i Lubaantum så vet man inga detaljer. En del experter frågar sig hur det kan komma sig att en av de största klenoderna dök upp så plötsligt mitt under utgrävningarna och hur det kom sig att Anna inte hittade underkäken förrän flera månader efteråt.

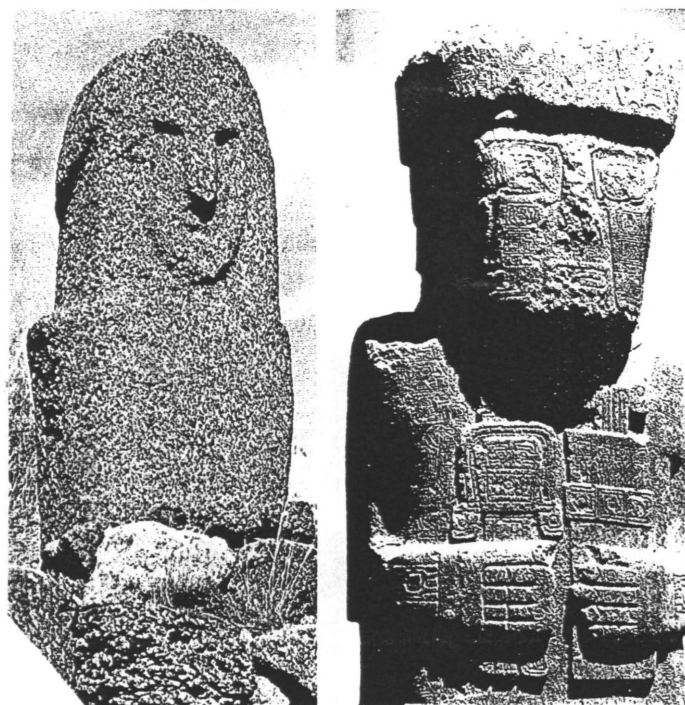
Dessutom undrar man varför varken Mitchell-Hedges eller någon av de andra arkeologerna i Lubaantum gav några ytterligare detaljer rörande upptäckten? Eftersom historien var lite vag undrade en del om skallen kanske inte hade kommit från Maya-staden alls utan att den hade satts dit vid altaret så att Anna skulle se den där. Eftersom hon fyllde sjutton år just den dag då hon hittade den - och hon var lite deprimerad innan, efter en släng av malaria - kanske hennes far hade "planterat" skallen för att pigga upp henne. Han hade kanske fått tag på den under sina resor i Mexiko.

Den store upptäcktsresandens egen inställning till skallen är otvivelaktigt inte karaktäristisk för honom. I sin självbiografi *Danger My Ally*, utgiven 1954, fem år innan han dog, ägnar han bara några rader åt den och de är långt ifrån uttömmande dessutom. Han skriver om en resa till Afrika år 1948 och säger bl.a:

"Vi tog med oss den ödesdigra domedagsskallen, som är så omskriven. Hur den kom i min ägo har jag skäl att hålla tyst om. Domedagsskallen är gjord av äkta bergkristall och enligt expertisen måste det ha tagit 150 år att tillverka den. Generation efter generation måste ha arbetat på den, slipat den med sand tills den fulländade skallen uppstod. Den är minst 3600 år gammal och enligt en legend användes den av Maya-folkets överstepräster när de utförde hemliga riter. Det sägs att när någon önskade en annans död och använde sig av skallen, så var döden oundviklig.

Den har beskrivits som det onda personifierat."

Många tyckte att det var konstigt att en man som vanligtvis var så förtjust i goda historier bara skulle ägna tretton rader åt sin mest exotiska tillhörighet. Ännu konstigare var det, att detta outgrundliga stycke inte fanns med alls i senare utgåvor av Mitchell-Hedges bok.

Den gamle och tandlöse guden nedan finns bland runorna i Copán i Honduras, en gång ett viktigt religiöst och astronomiskt centrum inom mayakulturen.

Han hade bestämt att hans dotter skulle få berätta historien om kristallskallen och fastän det hade gått mer än femtio år nu, är hon ännu inte beredd att berätta exakt vad som hände i ruinerna i Lubaantum på hennes sjuttonårsdag.

Men Anna Mitchell-Hedges har i alla fall kastat litet ljus på en episod i historien om skallen, som nu är i hennes ägo. Den 15 september 1943 kom den upp på en auktion hos Sotheby's i London. Den stod på listan som nummer 54 och hade skickats dit av en konsthandlare i London, Sydney Burney och alltså inte av Mitchell-Hedges. Det visade sig att Burney hade fått den som en säkerhet på ett lån, som Mitchell-Hedges hade tagit upp. Arkiven på British Museum avslöjar att museet försökte köpa skallen vid den auktionen i hopp om att kunna ställa ut de enda två kristallskallarna i naturlig skala, som fanns i världen, bredvid varandra. En lapp skriven med blyerts av H J Braunholz, som var tjänsteman vid British Museum då, avslöjar vad som hände när de bjöd för skallen genom en "konsthandlare". "Bjud hos Sothebys, nummer 54, 15/9/43 upp till £340 (Fairfax). Köpt av Burney, såld därefter av Burney till Mr Mitchell-Hedges för £400."

Denna episod gör en redan förbryllande historia ännu mer egen- domlig: Skallen hade tydligen inte kommit upp till det pris Burney hade tänkt sig och han hade därför tagit tillbaka den, men vad menar Braunholz när han säger: "sedan såld av Burney till Mr Mitchell-Hedges för 400"? Miss Mitchell-Hedges säger, att skallen placerades hos Mr Burney som pant för ett lån och inlöstes av hennes far så snart han märkte att den var till salu. Från den tidpunkten blir historien mer lättförståelig. Skallen stannade i Mitchell-Hedges ägo tills han dog 1959. Sedan dess har Anna Mitchell-Hedges som har varit bosatt både i England och Canada, behållit skallen hemma och lånat ut den någon enstaka gång till utställningar eller forskare.

Och fastän hon har sagt att hon kommer att avslöja de fullständiga omständigheterna rörande skallens upptäckt en dag är Anna Mitchell-Hedges inte i stånd att ge svar på frågan om när skallen gjordes och vetenskaplig analys av de två skallarna har heller inte nått fram till positivt resultat. Den mest berömda undersökningen av de två skallarna ägde rum 1936, när Sydney Burney, som då hade Mitchell-Hedgesskallarna i sin ägo, gick med på att låna ut den till British Museum.

De två skallarna jämfördes i detalj av den kände antropologen doktor G. M. Morant och hans redogörelse publicerades i *Man*, en tidskrift som ges ut av Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland. Morants redogörelse började med att påpeka att medan skallarna liknar varandra i många anatomiska detaljer så är den viktigaste skillnaden mellan dem, att skallen på British Museum är tillverkad i ett stycke, medan den andra skallens underkäke är löstagbar. Dessutom såg Mitchell-Hedgesskallen (eller Burney-skallen som Morant kallar den) mycket mera verklig ut och var mer detaljerad i utformningen än den andra. Men Morant blev ännu mer förvånad över likheten mellan de båda skallarna. Till att börja med konstaterade han att den allmänna formen visade att de hade ett kvinnohuvud som modell. Genom att lägga kalkerpapper av foton på varandra märkte han att konturerna i underkäken, tandställningen och näshålorna nästan var exakt likadana och fastän det fanns en del smärre olikheter såg han, att det var omöjligt att inte komma fram till slutsatsen att kristallskallarna måste vara av samma ursprung. Han tillade: "Undertecknad anser, att man tryggt kan säga att de är avbildningar av samma människoskalle, fast den ena kan ha kopierats av den andra." Överraskande nog hävdade doktor Morant att den mer detaljerande Mitchell-Hedgesskallen kan vara den äldsta eftersom det skulle vara osannolikt att konstnären kopierat den grövre British Museumskallen och sedan lagt till mer anatomiska detaljer. Morant nådde i själva verket ingenstans med sin jämförelse. Andra auktoriteter satte sig genast emot hans slutsats att den ena skallen var en kopia av den andra, och ingen tog egentligen upp den avgörande frågan om datering och ursprung, på allvar, förutom att de kom fram till att museiskallen med dess runda ögonhålor och endast antydning till tänder var karaktäristisk för mexikansk konst. Mitchell-Hedgesskallen å andra sidan hade nästan karaktären av anatomisk studie från teknologins tidevarv. Det finns inte mycket hopp om ett definitivt svar på frågan huruvida kristallskallarna är från äldre eller nyare tid, för det finns ingen vetenskaplig metod att datera kristall på. Det är t.o.m svårt att bestämma vilket land skallarna kommer ifrån, inte minst på grund av att man vet att små skallar tillverkades både i Italien och Sydamerika under 1400-talet.

Franska experter är emellertid överens om dateringen av en mindre kristallskalle i Musée de l'Homme i Paris. De tror att den tillverkades av Aztecfolket på 1300-talet eller 1400-talet och att den kanske har tjänat som prydnad på en spira som bars av en Aztecpräst. Fransmännen menar, att Aztecfolket var besatta av döden och att den spelade en viktig roll i deras andliga liv. En typisk Aztecdikt från 1400-talet lyder:

"Vart går vi inte för att finna döden?

Vårt hjärta blöder av längtan dit."

Bergkristall var ett favoritmaterial hos Aztecfolket på grund av dess genomskinlighet och förmåga att hålla giftiga ormar på avstånd och hjälpa människor att skåda in i framtiden. Fransmännen påstår även att de har funnit spår av kopparredskap på skallens yta och de påminner om de redskap som Aztecfolket använde.

När British Museum Laboratory undersökte Museum of Mankindskallen för några år sedan hittade de ingenting som avslöjade tillverknings sättet, men på en tand kunde man tänka sig att en motordriven skärare hade farit fram. Medan de brittiska experterna fortsatte att fundera över varifrån skallen på Museum of Mankind hade kommit så tvivlar Anna Mitchell-Hedges inte alls på att hennes skalle är en äkta Maya-skalle.

Och med detta måste vi lämna historien om de båda skallarna, i brist på ytterligare bevis men det skulle väl vara sorgligt om deras gåtfulla förflutna skulle stå i vägen för en fullständig uppskattning av deras skönhetsvärde. Speciellt Mitchell-Hedges-skallen har en magisk makt. Man förstår hur dess prism-ögon och rörliga käke måste ha verkat på primitiva folkslag. Kanske lystes den upp nedifrån och medan den lystes i mörkret inne i templet gav den ifrån sig spådomar genom sin kristallmun. Även om den skulle råka vara relativt ny är den ändå oförglömlig som konstverk och skrämmande i sin skönhet.

Ur Arthur C Clarkes "Gåtfulla Värld".

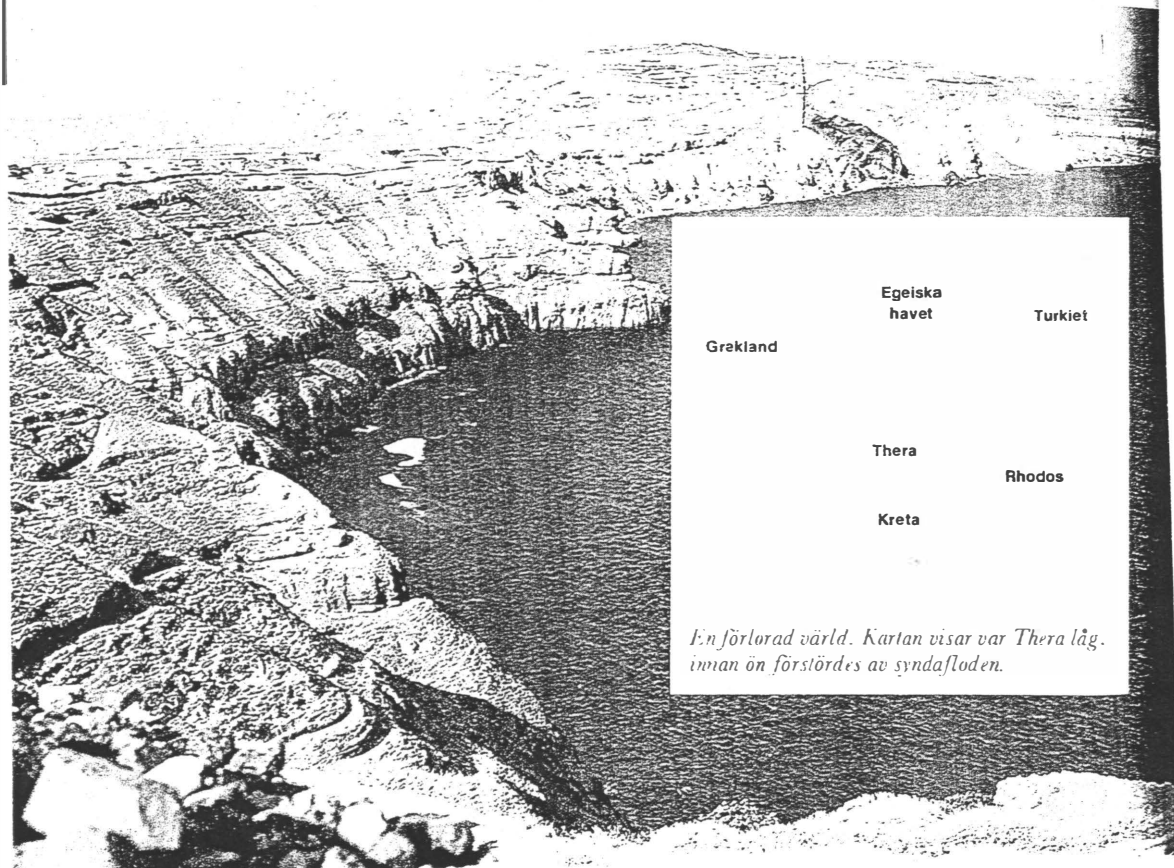
Det är i dialogerna "Timaios" och "Kritias" som den grekiske filosofen Platon skriver om Atlantis, den mest kända av de sjunkna kontinenterna. En gammal egyptisk präst från Sais i Nildeltat hade berättat för den store atenske lagstiftaren Solon (omkring 600 f.Kr.) att en väldig kontinent belägen utanför Gibraltar sund niotusen år tidigare hade sjunkit i havet djup under loppet av några timmar. Denna katastrof ägde rum sedan grekerna hade besegrat atlantiderna.

Och nu till den gamle egyptiske prästens berättelse, sådan Platon återger den: "Våra skrifter berättar hur er stad hejdade en övermodig makt som från Atlantiska oceanen kastade sig över både Europa och Asien. Vid den tiden kunde man faktiskt färdas över detta hav. Det låg en ö utanför det sund ni kallar Herakles stoder. Den ön var större än Libyen och Asien tillsammans. Från den ön kunde den tidens sjöfarare segla till de andra öarna, och från de öarna kunde man nå fram till kontinenten mittemot, vilken omger detta fjärran hav, det verkliga havet. Ty på den här sidan av det sund vi talar om ligger uppenbarligen bara en redd med ett trångt inlopp. På den andra sidan ligger det verkliga havet, och det land som omger det har verkligen rätt att kalla sig kontinent.

Nu var det så att kungarna på denna ö i Atlanten hade skapat ett makalöst välde. Det behärskade hela ön och även många andra öar och delar av kontinenten. Dessutom behärskade det, närmare oss, Libyen ända till Egypten och Europa ända till Tyrrhenien."

Beskrivningen av atlantidernas välde är mycket noggrann och avslöjar rent av existensen av en kontinent på andra sidan Atlanten, en kontinent som var okänd för grekerna på Platons tid och som atlantiderna skulle ha koloniserat. Libyen var de antika geografernas namn på den del av Afrika som ligger väster om Egypten.

VAR DETTA ATLANTIS? Ön Santorini är allt som finns kvar av Thera, den ö som förstördes av ett vulkanutbrott på 1400-talet f. Kr. Mycket tyder på att Thera var det Atlantis Platon talar om.

Tyrrhenien motsvarade den del av Italien som befolkades av etruskerna.

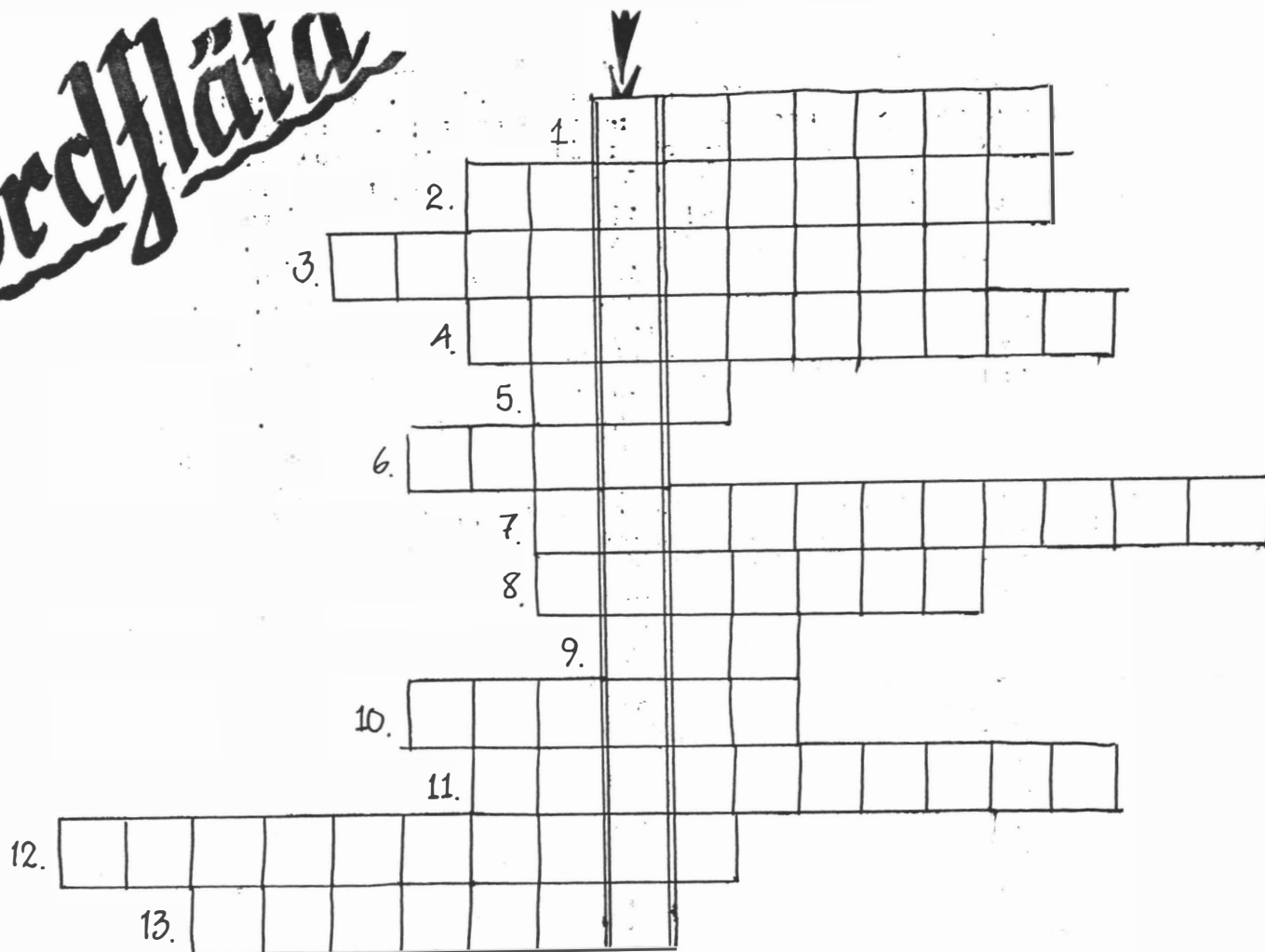
Till sist lyckades atenarna driva tillbaka atlantiderna, varvid de fick hjälp av en fruktansvärd katastrof som utplånade fiendernas välde och decimerade deras egen armé.

Om denna katastrof berättar den gamle prästen från Sais följande, fortfarande enligt Platon: "Under tiden därefter inträffade ohyggliga jordskalv och översvämningar. Under loppet av ett fruktansvärt dygn uppslukades på en gång hela er här av jorden, och ön Atlantis sjönk ner i havet och försvann.....Det är på grund av den gyttja som ön efterlämnade när den uppslukades som detta fjärran hav än idag är ofarbart och omöjligt att utforska. De enda överlevande var de som bodde uppe i bergen och som inte behärskade skrivkonsten." Det är förklaringen till att människorna har glömt denna oerhörda katastrof.

Fortsättning följer i nästa nr.....

Ordflåta

1. Hon firas rejält...
2. Står i backarna?
3. Vårens budbärare i rabatten...
4. Vipp-stjärt
5. Stiger i stammen?
6. Doftar hav...
7. Många allergikers mardröm?
8. Tidig vårblomma.
9. När lillan kom till jorden...
10. Populär GB-glass...
11. Svart fågel med röd basker.
12. Ett finns i Leksand, och ett i Skara...
13. Populärt semesternöje.

Skicka in lösenordet till Västerbergslagens UFO förening
 Stimmerbovägen 43, 77790 Smedjebacken.
 Trisslotter lottas ut...